

Atlantida

„Ničemu nevěř a nehleď na to, kde jsi to četl nebo kdo to řekl - dokonce i když jsem to řekl já - neodpovídá-li to tvému názoru a tvému zdravému rozumu.“

Buddha (563-483 před naším letopočtem)

V citátech ze Steinerových přednášek se již samozřejmě mluvilo o bájně *Atlantidě*. I já jsem již krátce uvedl kam se má *atlantská epocha* správně zařadit do světové evoluce. Zatímco odborný svět se dnes stále pře, zda Atlantida je realita nebo mýtus, pro badatele v duchovním světě je to již dávno nesporná skutečnost. Tomuto tématu se věnuje doporučená kniha profesora Charlese Hapgooda (46), který se svými studenty podnikl cestu podle starých námořních map. Překvapením bylo, že na mapách nenalezli jenom Atlantidu, ale i Antarktidu a dokonce bez ledového pokryvu! Je nutné si uvědomit, že Antarktida (jižní pól) je pevnina dnes pokrytá ledovým krunyřem, avšak v teplých obdobích nebyla zamrzlá a tudíž byla bez ledu, zatímco Arktida (severní pól) je pouhá plovoucí ledová kra. Ve starých mapách se jižní pól objevuje překvapivě bez ledu a obrys je zakreslen naprosto správně, ačkoli velikost a obrys pevniny mohli vědci prozkoumat za pomoci echolotu až ve dvacátém století. Skutečně zajímavé je, že jižní pól byl bez ledového pokryvu naposled před 6 000—10 000 lety! Z toho tedy plyne, že naši předci museli přesně znát geografii Atlantidy a museli vědět, že Antarktida je kontinent. Je tedy zřejmé, že ani úvahy řeckého filozofa Platona o Atlantidě nebyly pouhými bláznivými výmysly! Vše, co souvisí s Atlantidou a událostmi kolem tohoto kontinentu, je zaznamenáno v *kronice akáša*, o níž jsem se již rovněž několikrát zmínil. Podívejme se tedy, co o Atlantidě vyprávěl jasnovidce Rudolf Steiner. (Mohu citovat pouze úryvky a zájemce odkazuji na dílo GA 11).

K nejpravděpodobnějším informacím o Atlantidě patří tvrzení, že my, lidé té doby, jsme již měli létající stroje. (Záměrně říkám „my lidé“, protože jsme všichni již jednou žili.) Je možné, že nespočetné příběhy o létajících bozích, dnes bychom řekli o „mimozemšťanech“, vyprávějí právě o nich. Proto než začne člověk mluvit o mimozemšťanech a než začne vymýšlet nejrůznější spekulace,

měl by se napřed seznámit s příběhy kroniky akáša. Pověstné létající stroje byly poháněny a řízeny živou silou, tedy onou silou, jejímž působením rostou rostliny — jednalo se téměř jistě o *stroje prána*. Vzduch byl tehdy mnohem hustější a voda řidší, my lidé jsme v té době ještě neměli intelekt, místo toho jsme však měli ohromnou paměť. Proto byli lidé s největšími životními zkušenostmi považováni za moudré, ve vlastní paměti totiž uchovávali většinu obrazů.

Zatímco síla logického myšlení obyvatelům (někdejší) Atlantidy ještě chyběla, měli ve vysoce vyspělé paměti nástroj, který veškerému jejich působení vtiskl zvláštní povahu. Avšak s bytostí se nesnoubí jen jedna síla, je jejich vždy více. Paměť je hlubšímu přirozenému základu člověka mnohem blíže než síla pochopení a spolu s pamětí se rozvíjejí i další síly, více podobné silám podřízených přírodních bytostí, než současným lidským fyzickým silám. Obyvatelé Atlantidy mohli ovládat sílu, již nazýváme **životní síla**. Stejně, jako dnes získáváme sílu tepla z uhlí a umíme ji proměnit v hybnou sílu našich dopravních prostředků, uměli obyvatelé Atlantidy jako technickou službu využít semena živých bytostí. Z toho, co známe a co víme o následném vývoji, si můžeme utvořit jedinou představu. Pomysleme na setbu obilního semena, v němž je ukryta síla, díky níž vyraší ze semene stéblo. Příroda dokáže v semeni odpočívající sílu probudit. Současný člověk to vědomě nedokáže, musí zrno zaset do země a probuzení musí přenechat přírodním silám. Obyvatel Atlantidy uměl ještě něco jiného. Věděl, jak se dá síla hromady zrna přeměnit v technickou sílu, stejně, jako umí člověk současnosti v podobnou sílu proměnit tepelnou energii uhlí. V atlantské epoše nebyly rostliny pěstovány pouze jako potravina, nýbrž proto, aby se v nich dřímající síly daly využít v dopravě a průmyslu. Stejně, jako my máme zařízení, díky nimž získáváme v uhlí dřímající sílu a umíme ji proměnit v pohonnou sílu v lokomotivách, měli Atlantané zařízení, takřkajíc vytápěná rostlinnými semeny, v nichž přeměňovali živou sílu v sílu technicky využitelnou. Takto byly poháněny kousek nad zemí se vznášející dopravní prostředky. Tyto dopravní prostředky se pohybovaly ve výšce jen nepatrně vyšší než činila výška pohoří atlantské epochy a Atlantané měli ovládací zařízení, s jejichž pomocí se mohli nad pohoří vznést.

Na tomto místě je vhodné dát čtenáři chvílku na zamyslení, aby si uvedomil, že Steinerovy poznatky z duchovních videní jsou vždy potvrzeny výsledky vědeckých výzkumů.

Ponechme tedy stranou předsudky a předpokládejme, že všechny jeho výpovědi jsou správné a na některé se podívejme pozorněji. Studium Steinerových popisů Atlantidy zjistíme, jak chatrné jsou nesčetné spekulace a fantazie o mimozemšťanech, kteří nás údajně navštívili před několika tisíci lety. U nás nelétali vzduchem žádní mimozemšťané, tuto schopnost jsme měli my lidé — v naší atlantské epoše! Nechci tím v žádném případě popírat existenci mimozemšťanů, ale určitě je nepotřebujeme, chceme-li vysvětlit všechny záhady minulosti. Podle Rudolfa Steinera se v atlantské epoše vyšší bytosti, spíše ne-lidské, inkarnovaly a staly se vůdci lidstva. Tyto *luciferské bytosti* stojí v hierarchii na úrovni mezi člověkem a andělem a mají proto vyšší schopnosti než my, lidé.

Musíme si představit, že všechny poměry na Zemi se v průběhu času změnily. Zmiňované dopravní prostředky Atlanťanů by byly v naší době zcela nepoužitelné. Jejich použitelnost spočívá v tom, že vzduchový obal Země (atmosféra) byl v té době mnohem hustější, než dnes. Nemusíme se zabývat úvahami, zda si umíme představit podobnou hustotu a zda ji dokážeme popsat výrazy současné vědy. Věda a logické myšlení ze své podstaty nikdy nedokáže rozhodnout co je možné či nemožné. Jejich úkolem je vysvětlit fakta, která jsme nabyli zkušenostmi a zjistili pozorováním. A uvedená hustota vzduchu je pro okultní pozorování stejně jistá, jako jakákoli jiná skutečnost, jíž můžeme dnes zjistit smysly. — Stejně jistá je však i pro dnešní fyziku a chemii patrně nevysvětlitelná skutečnost, že voda byla v té době na celé Zemi mnohem řidší, než dnes. A díky této nízké hustotě vody mohli Atlanťané využívat sílu semen v technice způsobem, který dnes není možný. Dnes není možné používat stejně důmyslné způsoby pohybu jako kdysi, protože voda je podstatně hustější než dřívě. Z toho je tedy dostatečně zřejmé, že civilizace atlantské epochy se zásadně liší od naší dnešní civilizace.

Těchto pár úryvků ze Steinerovy knihy *Aus der Akasha-Kronik* nám prozatím postačí. Dostatečně poukazují na to, jak opatrně musíme zacházet s našimi domněnkami o

minulosti, bez ohledu na to, odkud pocházejí, protože obvykle pocházejí z pouhých spekulací a nikoli z DUCHOVNÍ VĚDY. Kdo je ochoten akceptovat duchovní vidění a jeho poznatky, dočká se nových výsledků, které tyto vize potvrdí. Atlantida není mýtus, nýbrž realita. Prozkoumání této reality stále vážněji ji beroucími vědci a s tím spojené vymezení vůči urologům a ostatním esotericky nebo na hranici různých věd čistě spekulativně působícím lidem a médiím, poskytující informace bez nezbytného vědeckého pozadí, bude pro lidstvo znamenat ohromný krok kupředu.

Z kroniky akáša mohli věštcí všech časů „vyčíst“ skutečnost. Proto mohli autoři Starého zákona, hebrejští zasvěcení, vyprávět o Adamovi a Evě jako o *onom jediném páru*. Totéž říká i jasnovidec Rudolf Steiner. A výsledky genového projektu nám dnes, po tisíciletích, ukazují, že tvrzení kroniky akáša nejsou nějaké pohádky, protože je můžeme doložit výsledky nejmodernějších přírodovědeckých studií.

V následující kapitole bych se chtěl věnovat — jen velmi stručně — tématu *vyššího vědomí, jasnovidectví a duchovním vidinám*, abyste věděli, kam řadíme tyto jevy v DUCHOVNÍ VĚDĚ. Poté se alespoň několika slovy musíme zmínit rovněž o *existenci zla*. Budeme se věnovat tématu, které bychom často raději popřeli. Ale ani zlu se v našich úvahách nemůžeme vyhnout, protože chceme-li si s ním poradit, musíme ho pochopit, neboť i tyto síly jsou v každém z nás, v někom ještě více, v někom jsou již velmi oslabeny. První krok, který musíme učinit, abychom se zla zbavili, se označuje jako „katarze“, „očistění“, „očista“ (z řeckého slova *kathairein*, „čistit“), ale o tom si řekněme něco více na dalších stránkách. Snaha proniknout do duchovního světa a nepokusit se zla se zbavit předem, v sobě skrývá velká nebezpečí a rizika, jemuž se mnozí esoterikové — podle mého názoru lehkomyšlně — vystavují. Týká se především lidí, kteří si naivně myslí, že se do kontaktu s duchovními bytostmi mohou dostat „jen tak“, že je mohou „zachytit“ a podobně. Všem těm, kteří se podobnými silami a bytostmi, například Kryonská škola, zabývají, kladu důrazně na srdce, aby k nim přistupovali kriticky a distancovali se od nich, aby se nejprve seznámili s DUCHOVNÍ VĚDOU a teprve pak aby si utvořili vlastní názor. To, co se zde odehrává, není ani dětské divadlo ani masopustní veselí nebo zaklínání duchů! Bytosti, které nám nejsou ani trochu nakloněny, často vystupují jako „vlci v rouše beráncím“, halí se do pláštíku krásných slov a myšlenek! O duchovních

bytostech to platí stejně jako o lidských svůdnících zde na Zemi, počínaje sňatkovými podvodníky přes vychytralé reklamní agenty a politické agitátory, až po náboženské nebo spirituální „vůdce“ a „mistry“.